

Виолиниста Роман Симовић: Волим да пренесем енергију публици, сматрам да је то најважније

dan.co.me/kultura/violinista-roman-simovic-volim-da-prenesem-energiju-publici-smatram-da-je-to-najvaznije-5108956

February 25, 2022

Роман Симовић извео једно од најпознатијих дјела за виолину / -фото: Ђорђе Цмиљанић/ ПР центар

На концерту који је одржао у Подгорици последије осам година славни виолиниста Роман Симовић извео је Концерт за виолину и оркестар у Д-дуру П.И. Чајковског

Виолина у рукама **Романа Симовића** говори више него што ноте кажу. У то се увјерила публика која је до последњег мјеста испунила велику салу Музичког центра Црне Горе, на концерту који је наш виртуоз извео након пуних осам година у главном граду. За сусрет с публиком изабрао је Концерт за виолину и оркестар у Д-дуру П.И. Чајковског, најпознатије дјело руског композитора за виолину и незаобилазно за сваког великог виолинисту.

Симовић је концерт извео у чистом умјетничком заносу, што је осјетила публика, која је стојећим овацијама наградила свог највећег умјетника, осјетио је Црногорски симфонијски оркестар, који је врхунски пратио његов наступ. А знао је и Симовић,

који нас је надахнут наградио са два биса, од којих је један извео са братом **Марком Симовићем**, чланом ЦСО и гостујућим концерт-мајстором овог ансамбла.

– Кад видите салу и све те драге људе у публици - ово је мала сала и права је интимна атмосфера - и тај аплауз, на почетку и на крају. То говори доста тога. Уложен је огроман труд у све ово. Године рада и, ваљда се то исплатило. Заиста уживам на сцени и драго ми је да сам могао то да подијелим са тако топлом публиком која је на крају уморна... Немам ријечи, пуно ми је срце... – казао је Симовић недуго након наступа који је одржао послје осам година у граду гдје је порастао и направдио прве кораке ка врху.

Истакао је наш виртуоз да је веома задовољан концертном, и да му је важна енергија коју осјети, а да не тражи савршенство, "јер то не постоји".

– Волим да ризикујем, да пренесем енергију публици, сматрам да је то најважније. Волим јако овај оркестар, има ту пуно мојих студената, пријатеља. Надам се да ће се оркестар ширити, да ће отворити још радних мјеста, јер Подгорица то заслужује. То јесте огроман посао и требаће им велика подршка, јер без ње ови људи то неће моћи да ураде – сматра он.

Пуна велика сала Музичког центра

-фото: Ђорђе Цмиљанић/ ПР центар

Црногорски симфонијски оркестар је веома напредовао. Сматра да се "ради добро", а добијањем зграде Музичког центра све је лакше. Ипак, Подгорица заслужује већу салу, па се "надам да ово није последња концертна дворана која ће се изградити".

– То је процес, али мораће некад нешто да се деси да политичари почну да капирају шта су праве ствари, да почну да долазе на концерте. Овај оркестар заслужује да политичари дођу и чују добру музику, чак и кад нешто не разумију, осјетиће енергију. Али, мислим да је урађено пуно, а ово је тек почетак. Ако добију праву подршку државе могу да направе феноменалну сезону. Ако буде средстава, могу им доћи одлични солисти, а оркестар само напредује кад свира – казао је он.

Пронашао баланс у каријери

Симовић је дугогодишњи концерт-мајстор Лондонског симфонијског оркестра, али је у жељи да се посвети нешто више соло наступима смањио обим ангажовања.

– Мислим да сам нашао прави баланс и сматрам да сам привилегован. Колико ће то да траје, јер њима треба неко ко је нон-стоп ту и гине за њих, не знам. Ја сам то радио 13 година и морао сам мало да се повучем. А они... то је невјероватна екипа. Како они свирају, шта они раде... петнаест дана турнеја, четрнаест концерата - то само могу они. Сваки дан други град, возови, пет сати путовања, није им проблем ништа. Велика ми је част што сам дио тог тима. Бити тамо је увијек част, посебно задовољство, огромна одговорност. У једном тренутку пожелио сам да се опустим и радим неке друге ствари – казао је Роман Симовић препоручивши свим музичарима "који мисле да је само бити солиста довољно" буду обавезнио дио неког ансамбла, јер то, како каже, развија музичара и његова чула.

Публика је имала привилегију да чује браћу Симовић заједно на сцени, који су на други бис извели дио Прокофјевљеве Сонате.

– То је посебан осјећај, ми смо веома блиски. То су била два минута за нашу душу. Он јако добро свира и надам се да ћемо у будућности да свирамо чешће – казао је он.

Неизоставно се овом приликом наметнуло питање да ли ћемо морати да чекамо опет осам година да га чујемо у Подгорици. У свом одговору није ништа прецизирао, осим што је казао да жели чешће да долази у Подгорицу.

– Времена има све мање, а свирам све више, и уживам у томе – казао је Симовић, који након Подгорице наступа у Загребу.

Напето и концентрисано

У другом дијелу концерта ЦСО под управом маистра **Младена Тарбука** је извео Рахмањинове Симфонијске плесове у Д-дуру.

– Било је је заиста напето, концентрисано. Био је ужитак спровести публику кроз 37 минута дјела Рахмањиновог, који је заправо његова животна прича. А пратити Романа Симовића је врста готово лудистичког заноса. Начин на који он свира - опуштено, разиграно, али тражи од оних који га прате максималну концентрацију – оцијенио је Тарбук овај концерт.

У Рахмањиновом дјелу важну улогу имала је дувачка секција. Флаутисткиња **Марија Ђурђевић Илић** је казала да је Рахмањиново дјело представљало изазов за дуваче у смислу усклађивања са гудачима и ударачком секцијом. Али, како каже, дувачка секција је срећна што је напоскон на репертоару добила комплексну композицију која захтијева пуни ангажман цијелог оркестра, посебно дувачке секције.

С.Ћ.

Коментари (0)

Још нема објављених коментара

Оставите свој коментар
